

δαιοτέρου χωρισμοῦ ἐπῆλθεν ἡ τυπογραφία, ἥτις δόμοις εἰδήσης καὶ αὗτη κατ' ἀρχὰς, κατήντησε πολυειδής.

Ἐνῷ ἡ γραφομένη γλῶσσα διέρχετο τὴν πρώτην αὐτῆς ἀνάπτυξιν, αἱ γραφαὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν αἱ ἀποτελέσασαι τὴν βάσιν αὐτῆς ἐχωρίσθησαν εἰς ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικήν. Θεοὶ; βασιλεῖς, ἄνθρωποι καὶ κτήνη παρίσταντο ἀνέκαθεν δι’ ἐγκεχαραγμένων ἐπιχρώστων γραμμῶν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ αἱ περὶ ὅν δ λόγος γραμμαὶ ἦσαν τοσοῦτον βαθέως ἐγκεχαραγμέναι, καὶ τὸ παρίστώμενον ἀντικείμενον τοσοῦτον στρογγύλον καὶ ἔξεχον, ὥστε προσέφερε μεσάζον τι εἴδος μεταξὺ τοῦ ἐντύπου καὶ τοῦ ἐκτύπου. Ἄλλως τε ὑπάρχει πρόδοος ἐν τούτῳ τῶν ἔξεχόντων διαστημάτων μεταξὺ τῶν εἰκόνων κοιλουμένων καὶ τῶν εἰκόνων χρωματιζομένων, ἔγχρωμόν τι ἔχτυπον παρήγετο.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Λαγιάρδου ἐπισκευασθεῖσα Ἀσσυρία· κὴ τάξις ἐν Συδεγχάμη τῆς Ἀγγλίας, παριστᾶ τὸ εἶδος τῆς γλυπτικῆς ἐπὶ τὸ τελειότερον· οἵ τε ἄνθρωποι καὶ τὰ παριστώμενα ὅντα, καίτοι βαρβαρικῶς χρωματισθέντα εἰσὶ γλαφυρότερα· εἰς δὲ τοὺς πτερωτοὺς λέοντας καὶ ταύρους τῶν πυλῶν, δρῶμεν τύπον γλυφῆς λίαν τετορνευμένον· οὐχ ἡττον δὲ καὶ οὕτος ἔστι κεχρωματισμένος. Ἀλλ’ ἐνῷ κατὰ τὴν Ἀσσυρίαν ἡ τελειοποίησις τοῦ ἀγάλματος παρημελεῖτο, δυνάμεθα ἀνιχνεῦσαι ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ τέχνῃ τὴν κατὰ μικρὸν ἔξαφάνησιν τῶν ἀναγλύφων ἀπὸ τῶν τειχῶν. Πᾶς, δοτις ηὔτυχησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Βρεταννικὸν τοῦ Λονδίνου Μουσεῖον, θὰ παρετήρησε τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων, ἐνῷ ἔσχε τὴν εύχαιρίαν τοῦ ἰδεῖν προφανῶς τὰ ἵχνη, ἀτινα φέρουσι τὰ ἀγάλματα τῆς